

عنوان مقاله:

کنترل تسلیحات و خلع سلاح از منظر داخلی و بین المللی

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

بهروز قادری - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، واحد صفادشت، باشگاه پژوهشگران جوان، واحد صفادشت، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از روش های تقویت صلح و امنیت در سطح ملی و بین المللی، ایجاد توافقات خلع سلاح و کنترل تسلیحاتی است. کنترل تسلیحات و خلع سلاح چه از نظر روند و چه از نظر مفاد و مقررات، ابزارهای پر اهمیت و تاثیر گذار در امنیت کشورها به شمار می آیند؛ زیرا از یک سو موجب رفع ابهامات در رفتارهای نظامی و سیاست خارجی دولت میشوند و ثبات را افزایش می دهند و از دیگر سو عضویت در این نوع از معاهدات پیامدهای امنیتی خاصی را به دنبال دارند، هم چون معاهده ی منع گسترش سلاح های هسته ای که باعث تحدید حاکمیت کشورها می شود. سازمان ملل بعد از جنگ سرد با تفسیر موسع منشور ملل متحد صلح و امنیت بین الملل را هرچه بیشتر مرتبط با خلع سلاح و کنترل تسلیحات قلمداد کرده و بویژه با ابداع دو مفهوم جدید دیپلماسی پیشگیرانه و صلح سازی بعد از مخاصمات مسلحانه ، اقدامات اطمینان و اعتمادسازی خود را گسترش داده است. این سازمان به تسری فرایند خلع سلاح و کنترل تسلیحات به سایر سلاح ها یعنی سلاح های متعارف و تقویت ابزارهای اجرایی برخی سلاح های کشتار جمعی نیز اقدام نمود و حتی در آخرین اقدام خود در سال 2004 ، عدم حمایت از گسترش سلاح های کشتار جمعی توسط بازیگران غیر دولتی را به مثابه تعهدی برای کلیه دولت ها برشمرد. پیشرفت های اخیر در فناوری نانو، زمینه سوءاستفاده متخاصمان از آن را فراهم کرده ست که باید تدابیری نیز در این خصوص اندیشیده شود. پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی در پی بررسی خلع سلاح و کنترل تسلیحات در حقوق بین الملل و همچنین اقدامات ایران در خصوص معاهدات خلع سلاح و کنترل تسلیحات است.

کلمات کلیدی:

کنترل تسلیحات، خلع سلاح، ایران، سازمان ملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823306>

